

Szanse

- Globalny postęp technologiczny w energetyce odnawialnej, magazynowaniu energii, energetyce jądrowej, niskoemisyjnym transporcie (bardziej efektywne konwencjonalne silniki spalinowe, napędy alternatywne), energooszczędnym budownictwie.
- Rozwój technologii obniżających emisyjność wykorzystania paliw kopalnych w polskiej gospodarce, w tym czystych technologii węglowych oraz technologii wydobywania gazu łupkowego. Możliwość wykorzystania krajowego potencjału B+R.
- Upowszechnienie się efektywnych, zrównoważonych praktyk w rolnictwie oraz rozwój technologii w obszarze biogospodarki, pozwalających na zrównoważone wykorzystanie krajowych zasobów odnawialnych.
- Wykorzystanie potencjału poprawy gospodarki odpadami (recykling, odzyskiwanie energii).
- Synergia między poszczególnymi niskoemisyjnymi technologiami wspomagana przez technologie ICT (np. smart grid i OZE +samochody elektryczne).
- Rozwój europejskiej infrastruktury energetycznej (w tym rozbudowa inter-konektorów).
- Działania rewitalizacyjne skupione w problemowych lokalizacjach i sprzyjające znacznej poprawie efektywności oraz obniżeniu emisyjności lokalnych gospodarek.

Zagrożenia

- Bariery prawne i niewystarczająca koordynacja dużych inwestycji sieciowych zapewniających podstawę dla rozwoju niskoemisyjnego systemu energetycznego (np. rewitalizacja sieci wiejskich, poprawa struktury i przepustowości polskich sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, smart grid, stacje ładowania pojazdów elektrycznych).
- Problemy z zapewnieniem bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w razie dużego spadku udziału stabilnych źródeł energii (węgiel, gaz) i braku istotnego postępu w jej magazynowaniu.
- Konkurencja między alternatywnymi sposobami zastosowania surowców odnawialnych (np. biomasy).
- Problem dalszej redukcji emisji w przemyśle ciężkim – opcje redukcyjne albo nie osiągają odpowiedniej skali (np. alternatywne cementy, biomasa jako paliwo dla wielkich zakładów produkcyjnych), albo wymagają dużej ilości niskoemisyjnej energii (np. alternatywne procesy w chemii, hutnictwie).
- Przyjęcie zobowiązań głębokiej redukcji emisji (rzędu 80% do 2050 roku) najprawdopodobniej wiąże się z zastosowaniem CCS – technologii energochłonnej i obecnie niesprawdzonej, szczególnie na etapie składowania CO₂.
- Skomplikowana ocena emisyjności w cyklu życia stwarza ryzyko, że bodźce do obniżenia emisyjności w jednym fragmencie łańcucha wartości doprowadzą do jej wzrostu w innym (np. emisyjność spalania paliwa a emisyjność jego wydobywania oraz produkcji).

4.5. Uwarunkowania ekonomiczne

W ramach części ekonomicznej nacisk położony jest na kwestie związane z:

- oczekiwanym **tempem rozwoju** polskiej i europejskiej **gospodarki**,
- **strukturą produkcji** w Polsce,
- **kształtowaniem się rynku pracy** mającym decydujące znaczenie dla sytuacji dochodowej społeczeństwa,
- **sytuacją fiskalną**,
- **poziomem oszczędności i inwestycji**, czyli determinantami potencjału rozwojowego kraju,
- **bilansem handlowym (w tym w handlu surowcami energetycznymi)**, czyli podstawowymi miernikami konkurencyjności międzynarodowej kraju,
- **inwestycjami zagranicznymi i perspektywami dalszego przyciągania inwestorów**, czyli miernikiem atrakcyjności polskiego rynku,
- **wykorzystaniem finansowania z funduszy europejskich**, które mogą być istotnym czynnikiem stymulującym rozwój gospodarki niskoemisyjnej przynajmniej do roku 2020,

